

## Reportáž - Civilizace IV (Hlavně se nezranit)

Petr

[Ondra](#)

Před hrou

Před hrou se šel Matrix, takže k řešení předstartovní šifry jsme se vůbec nedostali. V pondělí definitivně potvrdila účast Jana, už jsme byli tři! A tak to taky zůstalo. Navíc já, se svou váhou a naprosto nezvyklý chodit dále než na autobus, jsem si tam naprosto odrovnal nohy.

Den před hrou jsme si dali s Ondrou sraz v čajovně, kde jsem byl od vzorně připraveného vůdce týmu instruován jak se řešil minulý ročník, a mohli jsme vyrazit.

Hra

Se zafačovanými patami jsem se dostavil na sraz se značným předstihem, neboť bydlím kousek od startu - takže spoléhat se na MHD, jezdící zásadně do města nebo z něj a nikdy ne napříč, je riskantní. Zde jsme s Ondrou čekali, a čekali... až se ozvala Jana, že jí v bytě nejde elektřina, má vybitý mobil a nestíhá vlak.

Startovací aktivity jsme tedy statečně začali ve dvou. Samozřejmě jsme začali řešit v pořadí ABC, takže jen co jsme doluštili, přišla nápověda a nikam jsme se neposunuli. Když jsme začali luštit Cčko, dorazila Jana. Morseovka nás nenapadla, takže jsme museli čekat na nápovědu, a s posunem kotoučů nám nepomohla strategie "jeden běží odevzdávat", protože zbytek týmu neměl dostatečné povědomí o kotoučích před stanovišti Orgů. [Všiml jsem si jich jen na jednom a myslel si, že to bude k nějaké další aktivitě nebo šifře :\(](#) S další nápovědou jsme se tedy ve velkém chumlu vydali na 1. šifru.

Nepoučení ze startovací aktivity, šel ji vyzvedávat opět jen jeden z nás. Ani jsme se nestačili pořádně usadit, a Ondra přibíhá s listem, že už ví co s tím. Jako začátečníci ještě ne zcela rutinně aplikujeme Polák a jdeme dál. Tedy, Ondra s Janou jdou, já se s bolavými patami belhám za nimi (strhnout si den před pochodem puchýře je prostě ideální). Daří se nám však synchronizovat, než najdou šifru a probrodí se bahnem, akorát dorážím a začínáme společně luštit. Chvilí nám trvá než nám dojde že skutečné a alternativní popisky jsou stejně dlouhé, ale pak už je to jasné a vyrážíme směle za Tvary. Duhy si všímáme hned, ale ta má přece sedm barev, ne osm... Jako matfyzáci to pak zkoušíme moc analyticky, zkoumáme počty úhlů obrázků... a když už to pak máme, tak výsledku chvíli nevěříme, protože nevíme co s fialovou. [Spiš s růžovou, ale nevíme to až do konce, vypadá jak lomítka a nevím kam zařadit, z řešení se dozvídám, že to je Z a měl to být SZ a ne S](#). Když se konečně podívám do upřesníka, vzpomenu si že místo znám, vždyť bydlím kousek odtud. Závory tam opravdu jsou, takže to sedí a můžeme vyrazit. Do Firmy se opět vrháme moc analyticky, říkáme si "vždyť tam skvěle sedí dvojkovka, pět lidí co buď jsou a nebo nejsou v práci, tak proč to nevychází". Narážce na Babiše [\(Ta byla fakt super, díky orgům za pobavení :D\)](#) se nejdříve jen smějeme a nepřikládáme jí velkou váhu, Ondra oceňuje že do toho zakomponovali

odkazy na Babičku a v první chvíli nám vůbec nedochází že to je šifra. Nakonec nás ale dvoubarevné individuum co má o kolečko víc dovedlo na správnou stopu.

Při odchodu ze stanoviště se cítíme úspěšně když holky z JménoNeníPriorita ještě luští. Před týdnem s námi šly Matrix, ale tady už měly svůj tým a nečekáme, že jim bude naše trio schopné konkurovat. Hned na dalším stanovišti jsme se taky projevíli jako slepí analfabeti, černé a bílé si všímáme hned, taky rychle číslujeme pole 1-9, ale Brail nás napadne až když už má Ondra v ruce telefon že jde volat o nápovědu. Ondra hlásí průběžné pořadí, kterým se propadáme a říkáme si, že mířit na první půlku od nás tří začátečníků asi bylo moc ambiciózní.

Co s blikajícím artefaktem víme asi po třech bliknutích zakreslených do čtverečkovaného papíru, ale blikání je na nás příliš rychlé. Já jsem většinou schopný písmeno rozpoznat až zpětně když už vím co to je. Využíváme moderní techniku, ale i s videem je luštění komplikované (blbej přehrávač, neposlouchal a navíc při pauze dal šipku přesně přes to místo kde byl artefakt). Navíc zjišťujeme, že se mi povedlo někde cestou vytrousit list s čísly na orgy (2 ze 3 má ale Ondra v mobilu, to musí stačit) a upřesnitky. Po troše ekvilibristiky se mi daří ofotit list sousedního týmu tak, abych si mobilem nestínil čelovku a dalo se něco přečíst. Oceňujeme cestu, líbí se nám tady, jen kdyby tu nebylo to bahno. Po cestě zkouším poslat řešení bonusu vybráním tolikátého písmene názvu hry, kolikátá byla. Vycházelo slovo, které sice neznáme, ale také nezní úplně nečesky a mohl by to být třeba název deskovky...nebyl :(.

Moebius... pití už pro nás není, a celkově máme noční krizi, i když si říkáme, že z lékařského hlediska by jedna či dvě ráno ještě neměly být nejhorší. Já jsem duševně hodně mimo, navíc ztrácíme čas pomýleným pokusem namotat do bludiště písmena z kruhu který si neseme s sebou od startu, když Ondra hlásí že délka sedí (oboje bylo 48! to přece nemůže být náhoda...). Když už máme ideu s Morseovkou, tak i vlivem nepřesností při prosvěcování nějak nevíme jak ji číst. Nápověda pro náš případ není, ta jen upozorňuje na Morseovku. Vzhledem k tomu nám nápověda po telefonu radí trochu jinak, a to se již dokážeme dostat dál, i když pořad máme v tajence nějaké "překlepy".

Periodu odhalíme rychle, ale ačkoli zazní otázka jak namapovat na písmena asi 100 pozic, tabulku prvků nikdo nevytáhne. Místo toho si hraju s kalkulačkou, Ondra popochází kolem a vybírá si svou chvilku intelektuálního zatmění. Tady se mi nechtělo nic dělat, dal jsem si kafe a sledoval jak Petr s Janou něco vyrábějí a nevypadá to marně. Navíc mám stále rýmu, takže každá naše šifra je doprovázena několika fanfárami. Pak se ale zamyslím čím krátím, vyjde půl mezitajenky a zatím co já ještě pro jistotu dopočítávám podruhé periodická, vedle už aplikují Medělejeva. Zjišťujeme ještě, že 88 není tak úplně základní tvar periody a můžeme vyrazit.

Zde po chvilce zírání, kdy si sice všimnu sedmiček, ale příliš komplikovaně sčítám doby v celém taktu, Ondra prohlašuje, že to snad není možný, že zase dali sedmičku, jako ve všech minulých ročnících...(Vážně?...teda vlastně díky :D) pak si můžu užít svůj moment slávy při převádění ze sedmičkové soustavy do desítkové z hlavy a libujeme si že jsme to zvládli bez nápověd, když od vedle slyšíme "tak to je dobře vzatá nápověda, to by nás nikdy

nenapadlo". Přicházíme k semaforovým střelcům, opět potkáváme holky z JménoNeníPriorita a jsme příjemně naladěni že jsme je dohnali, od Braila jsme je neviděli.

Zde ale přichází naše dno, semaforu si všímáme rychle, ale vidíme taky modrou krev, orla možná královského, tučňáka císařského a korunku z peří na hlavě čejky, [ježek nosí na zádech jablko, to je přece krunovační klenot...](#) Zkoumáme kam míří lysinky zvířátek, křídélka, nožičky a praskliny v suku... zjišťujeme že to v semaforu nikam nevede. Ani po nápopědách vůbec netušíme která bije, znovu zkoumáme kam míří křídla a nožičky těch zvířátek, co znamená "odstřelit" nám vůbec nedochází. Já prohlašuju že mě ta šifra štve a chci vzít absolutku, zbytek týmu nakonec souhlasí. Dobře jsme udělali, tohle by nás opravdu nikdy nenapadlo. [Martin-nápopěda nám sice dobře vyvrátil souvislost mezi kralováním a zvířátky, ale zato nás po absolutce posílá rovnou na 12. stanoviště, našťěstí jsem se ještě koukl do webinfa a tam bylo řešení golf :\).](#)

Absolutkou se opět propadáme pořadím a říkáme si, že asi už přichází šifry které jsou na nás moc těžké. Opak je pravdou! U jedenácté šifry si hned všímám že u desetinných čísel jde o zlomky čísel řádku a sloupce, záhy doplňujeme též násobení a mínusy. Najednou mám pocit že proti Janě počítám hrozně pomalu. Ondra kreslí na čtverečkovaný papír a hlásí že to je jasná Morseovka. Na dvanácté šifře přichází naše asi největší haluz. Poté, co si všímáme odkazů na Jardu Jágra a Nohavicu doplňujeme další osobnosti, Ondra rutinně počítá počty slov ve větě a zjišťujeme že sedí na délku jména, ale které písmeno brát? Do očí nás uhodí jaro u Jágra, to dává R. Současně hledíme do mapy a říkáme si že Heyrovský je zvláštní jméno, nedali ho tam kvůli ypsilonu? Cyrilov sedí a reverzním inženýrstvím se díváme, co mají společného slova, jež svým pořadím určují příslušná písmena. [\(Já se nejdříve podíval do mapy, zjistil, že v okolí je to samý Cyril a tak si podtrhal slova odpovídající daným písmenům, Y Heyrovského do toho krásně zapadá a při zkoumání co mají společného nacházíme oslavy a mír.. u Jágra tak sice místo jara vybereme 45, ale odpovídá to stejnému písmenu, takže ok :\).](#) Jágrových čtyřicet pět let nás odkazuje na druhou světovou válku a následnou Berlínskou zeď, nacizmus je poražen a dobro vítězí, mír, slavení, pokládání věnců... odkazuje bůh až k husitským dobám české státnosti? Vlastenectví, Pražské jaro... Hitler byl taky docela sobec, otázku co tam dělají hory ignorujeme a jdeme k rozcestníku. Cestou špatně odbočíme [\(Já myslel, že to byl úmysl a nechtěli jsme jít lesem?!\)](#) (původně ano, ale pak jsme ještě přešli odbočku na kterou jsem cílil) a přicházíme ze severu, takže pak v první chvíli nechápu co se myslí tím že máme "pokračovat" po cyklostezce, ale šifra je jasná - barvy dávají tabulku 8x8 a tou písmena kóduje semafor nebo Brail, a Brail sedí když monitor využívá tři barvy RGB. S Ondrou jsme v rauši, Jana chvilku nechápavě hledí jak z toho lezou písmena ale vyzývá nás ať nevysvětlujeme a luštíme.

Jdeme po fialové a nejsme si jisti co se myslí křížovatkou, takže se ještě chvilku zdržujeme a radši se díváme po břizách též na křížovatkou s hlavní ulicí, ale pak pokračujeme správným směrem. Já už vážně moc nedokážu držet tempo, takže Ondra napřed vyzvedává šifru a já docházím akorát když se vrací k rozbitému táboru (na zemi je jedna podložka na sezení, sedátka nemáme). Nejdřív zkontrolujeme zda natočení nějak nekoresponduje s kruhy, které si neseme od začátku, neboť ty jsme zatím nepoužili (na řešení bonusových šifer jsme nepřišli). Já na to pak jdu zase moc analyticky a zkoumám jestli nedávají smysl posuny v

abecedě podle toho o kolik se otáčí, ale nedávají. [Mě se líbila rotace Braila, ale nesejí to.](#) Ondra s Janou si však po chvíli všímají, že lze doplňovat písmena mezi, takže tak činíme, zkoumáme, ale ještě zda něco nekódují právě skoky, po kolika písmenech a jak daleko se jde... nevíme jak číst tajenku, takže vše řeší nápovědy. [Jedna je zbytečná, ale asi jsem se do telefonu nevyjádřil jasně.](#) Průsečíky jsme četli ale bohužel jen kousek a “skoro odshora dolů”, vycházelo CD JIH OOP, což bychom sice interpretovali správně, ale to OOP bylo moc divné, [na omyly není čas.](#) Je 11:45, já už se fakt belhám, nohy bolí, vysíláme tedy rychlého běžce Ondru aby vyzvedl poslední šifru. Stíhá to v 11:57. Já se na místo dobelhám asi až 5 minut po konci hry. [U mě byl mezitím jeden ze dvou nápadů na 15 správný, ale nemám osmiúhelníky ze začátku a tak se to dozvídám až od orgů v cíli.](#) Stejně bych tam už nestihl [doběhnout, běhu bahnem jsem si užil dost.](#) Prožíváme euforii z rychlosti průchodu posledními čtyřmi šiframi, což nás vystřelilo pořadím o nějakých 20 míst nahoru. Že bychom se proluštili až na dohled cíle jsme vůbec nečekali. 27. místo v improvizovaném týmu o třech lidech považujeme za [velký úspěch.](#)

[Moc díky orgům za hru, počasí nakonec vyšlo krásně, jen to bahno bylo fuj ale co už no :\).](#) Ocenili jsme možnost nápověd, protože po zpětném zhodnocení bychom Moebia časem dali (asi až po raní krizi ale šlo by to), kdežto u LOVU jsme se tak moc rozcházelí s uvažováním autorů, že kdo ví, jestli by nás něco takového napadlo. Jinak byly šifry krásné a těšíme se na další ročník.